

сърце силно разбило му гради,
пущи чекоръ — летна нога лесна;
веднашъ врева поткоси му сили,
Жико влеголъ среде житно класѣе,
пищатъ — викатъ — аргати се свиле,
а класъ падналъ да изранишъ войска! . .

IX

Дзвезди се топатъ — месецъ изгасналъ,
зората мени нова промена,
долища дишатъ пресна утрина,
а Вардаръ кине снага кървава.
Подъ село
джандари светкатъ карабинъ —
двайца по дваица селани,
двайца по дваица вързани,
двайца по дваица умиратъ! —

X

Село го кама пресече,
ф селани кърфъ не остана,
салъ дедо Велко не трепна, —
присобра дома селани,
паметъ ги учи на старось:
— Кренете раци, не трайте,
майка до майка ф църно е,
кукя до кукя изгоре;
Гарванъ не вика на борба:
слезешъ ли доле на нива, —
пищатъ, се молатъ аргати,
Жико ги бере на жетва;
фанешъ ли карпи — ридища,
подъ секой камень селанецъ,
подъ секой камень аргатинъ,
подъ секой камень робъ лежи!
Дойдешъ ли тува на село,
Радивой тропа динари;
мислете паметъ берете,